

İhbar Ve Siren Günlerinden

– HayaLCe · 13 Şubat 2012

yakalar siren sesleriyle en boş yanından
ihbar günlerindeki ürkek bekleyişler
birden sarsılır gövden
içinden kopan hangi şeylerdir
gizli ellerin uzanışını sezersin
yaşantını parçalayacak olan

susuşlar birikir öfkenin ördüğü duvarlarda
bir yaprak sağanağıyla gelir hüznün
konuğundur o
ellerinden tutarsın sevgili yağmurun
hüznün yağmurunun
gözlerin gizler unutulmuş ağlayışları
savruntulu fırtınaları

gecelelerin koynunda
karanlığın ilmi boynunda
deniz deniz düşlersin
çöl çöl ateşlersin
son barikatın yıkılması olarak yaşadığın
dost!
dostun ihanetinde
muhabirin oyunundasın

içinden konuşturduğun makineli
gül patlatan acılar
derinden derine sarsan top sesleri
depremler sanrıları
günler kanlı cesetler yığarak geçerler bozgun akşamlarına

utancın tutsağısın
insanlık bu kadar öldürmekse eğer
eğer barışı bayrak kılamıyorsa bunca insan
eğer şişkin gözkapaklarını tarihin kanla beslediği toprağa

çelişirsin, ölüme karşı gelir, ölümü yeğlersin!!!
bir kır çiçeği, bir köle soğanı, bir melengeç fidanı
hayır,
hayattır yakana yapışan,
döl verir, elverir, göverir
sonrası bir sınıfsızlık biliminde
o kıtalar ikliminde...

buz denizleri eritmek, geçmek engebeleri
uzanmak ihbarsız ve sirensiz günlerin öğle sonlarında
yaşamak silah sesleri duymadan
avuçlamak emeğin bereketini
dost.....
umutlar denizindesin....